

et udenfor samme afsluttet Forlig, hvorved dette faar Eksekutionskraft, opretholdes.

7. *Procesomkostninger og fri Proces.* I Modsætning til den hidtil fulgte Praksis foreskrives, at den tabende som Regel skal erstatte Modparten de denne ved Sagen paaførte Udgifter. Denne Erstatning skal vel fastsættes af Retten til en rund Sum efter Rettens Skøn, men i hvert Fald skulle de virkelig havte Udgifter erstattes fuldt ud, for saa vidt de have været hensigtsmæssige for Sagens forsvarlige Udførelse; Udgift til Sagførersalær erstattes med et passende Beløb. — Bevilling til uformuende til fri Proces skal efter Udkastet fremtidig meddeles efter Omstændighederne af Justitiarius i en Landsret eller Justitiarius i Højesteret (nu af Overpræsidenten, Amtmænd og Justitsministeriet). Bevillingen skal ogsaa omfatte Udgifter til Porto og Bekendtgørelser samt Rejsseudgifter, Diæter og anden Betaling til Vidner m. v. — Den Myndighed, Justitsministeriet nu har til at tilstaa fri Proces (i offentlige Myndigheders, Embedsmænds og Stiftelsers Sager o. l.), opretholdes.

B. Bevismidler.

1. *Vidner.* Da Bevisbedømmelsen er fri, bortfalder Reglen om, at der til fuldt Bevis hører to lovfaste Vidner (3: Retten kan betragte eet Vidnes Udsagn som tilstrækkeligt og kan omvendt tilsidesætte to Vidners overensstemmende Forklaring, naar den tror, at der ligger en Misforstaaelse eller lignende til Grund), lige som alle Lovregler om, naar et Vidne er inhabilt, bortfalde. Derimod bevares, i det væsentlige uforandret, den gældende Rets Bestemmelser om, at Vidnesbyrd ikke maa afkræves visse Personer med Hensyn til, hvad de som Embedshemmelighed eller lignende have erfaret (Præster, Sagførere, Funktionærer ved Fødselsstiftelsen), hvorhos der er tilføjet en Bestemmelse om, at Vidnesbyrd ej heller maa afkræves Embedsmænd eller andre, som handle i offentligt Hverv (f. Eks. Rigsdagsmænd) angaaende, hvad der i dette Hverv er dem betroet eller kommet til deres Kundskab om et offentligt Anliggende og omfattes af deres Tavshedspligt, med mindre vedkommende overordnede Myndighed eller for Rigsdagsmænds Vedkommende det paagældende Tings Formand saa vel som Regeringen samtykker i, at de føres som Vidne. — Hvad *Vidnepligten* i øvrigt angaar, da kan Vidnesbyrd kun nægtes over for Spørgsmaal, hvis Besvarelse maa forudsættes at ville udsætte Vidnet selv, dets Ægtefælle, Forældre eller Børn for Tab af borgerlig Agtelse eller Velfærd, saa vel som angaaende Meddelelser, som Vidnets Ægtefælle under Ægteskabet har gjort Vidnet. Endvidere kan in-